

ÉR 2017.01.23.

BORSOD-ABAÚJ-ZEMPLÉN MEGYEI
KORMÁNYHIVATAL

Iktatószám: BO/13/351-4/2017.
Ügyintéző: dr. Cz-Mihály Tilda
Telefon: 46/512-932

Tárgy: Tájékoztatás a sáti szociális
rendelettel kapcsolatos
intézkedésekről

Melléklet: 1 db.

dr. Kapronczay Stefánia
ügyvezető igazgató
részére

Társaság a Szabadságjogokért

Budapest
Tátra u. 15/b.
1136

Tisztelt Ügyvezető Igazgató Asszony!

Sáta Község Önkormányzat Képviselő-testületének a szociális ellátások helyi szabályairól szóló 10/2015. (IX. 14.) rendeletével (a továbbiakban: Ör.) kapcsolatos megkeresésében foglaltak vonatkozásában az alábbi tájékoztatást adom:

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal (munkavégzés helye: Hatósági Főosztály Törvényességi Felügyeleti Osztálya) törvényességi felügyeleti eljárás keretében megállapította, hogy az Ör. szabályai nem felelnek meg maradéktalanul a hatályos jogszabályi előírásoknak, ezért BO/13/10241-/2016. ügyiratszám alatt törvényességi felhívással élt, melyet másolatban szíves rendelkezésére bocsátok.

Sáta Község Önkormányzat Képviselő-testülete a kibocsátott törvényességi felhívásban foglaltakat 2016. december 20. napján megtartott képviselő-testületi ülésén megvizsgálta és azzal egyetértett, megalkotta az Ör.-t módosító **11/2016. (XII. 22.) önkormányzati rendeletét**.

Megtörtént mind a települési támogatás, mind a rendkívüli települési támogatás jogosultsági feltételei köréből a rendezett lakókörnyezet előírásának, valamint az adóhatóság felé „lejáró esedékességű fizetési kötelezettsége nincs” szövegrésznek és az ellenőrzésre feljogosítottak körének hatályon kívül helyezése.

Az önkormányzati döntést tartalmazó jegyzőkönyv a Nemzeti Jogszabálytár felületére feltöltésre került, ezért a helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletének részletes szabályairól szóló 119/2012. (VI. 26.) Korm. rendelet 3. §-a alapján a törvényességi felügyeleti eljárást a képviselő-testület értesítésével egyidejűleg lezártam.

Miskolc, 2017. január 17.

Tisztelettel:

Demeter Ervin
kormány megbízott
nevében és megbízásából

Dr. Péter Adél
főosztályvezető

BORSOD-ABAÚJ-ZEMPLÉN MEGYEI
KORMÁNYHIVATAL

Iktatószám: BO/13/10241-4/2016.

Tárgy: Törvényességi felhívás

Ügyintéző: dr. Cz-Mihály Tilda

Telefon: 46/512-932

Szalmás Zsoltné polgármester asszony
útján

Sáta Község Önkormányzat Képviselő-testülete
részére

Sáta

Széchenyi István út 19.

3659

Tisztelt Polgármester Asszony!
Tisztelt Képviselő-testület!

Tájékoztatom, hogy a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 132. § (3) bekezdésében biztosított jogkörömben eljárva áttanulmányoztam a **szociális ellátások helyi szabályozásáról szóló 10/2015. (IX. 14.) önkormányzati rendeletet** (a továbbiakban: Ör.), amelyre vonatkozóan a Mötv. 132. § (1) bekezdés a) pontjában biztosított hatásköröm alapján az alábbi

törvényességi felhívással

élek.

Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) 32. cikk (1) bekezdés a) pontja úgy rendelkezik, hogy a helyi önkormányzat a helyi közügyek intézése körében törvény keretei között rendeletet alkot. Az Alaptörvény 32. cikk (2) bekezdése szerint feladatkörében eljárva a helyi önkormányzat törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, illetve törvényben kapott felhatalmazás alapján önkormányzati rendeletet alkot. A (3) bekezdés kimondja, hogy az önkormányzati rendelet más jogszabállyal nem lehet ellentétes.

Megállapítottam, hogy az Ör. az alábbiakban **nem felel meg a jogszabályi előírásoknak.**

Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2014. évi XCIX. törvény 2015. március 1. napjától módosította a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) rendelkezéseit. A módosítás eredményeként átalakult az állam és a helyi önkormányzatok közötti feladat-megosztás a szociális ellátások biztosítása területén.

A szociális ellátásokra vonatkozóan a települési önkormányzat képviselő-testülete a Szt. 2015. március 1. napján hatályba lépett 132. § (4) bekezdés g) pontjában foglalt felhatalmazás alapján jogosult rendeletet alkotni, ami felhatalmazza a települési önkormányzatot, hogy rendeletben szabályozza a települési támogatás keretében nyújtott ellátások jogosultsági feltételeit, az ellátások megállapításának, kifizetésének, folyósításának, valamint felhasználása ellenőrzésének szabályait.

A helyi önkormányzat képviselő-testülete a Szt. 25. § (1) és (3) bekezdése b) pontja alapján szociális rászorultságtól függő pénzbeli ellátásként a jogosult részére jövedelme kiegészítésére, pótlására – a Szt.-ben és a települési önkormányzat rendeletében meghatározott feltételek szerint – települési támogatást állapít meg. A települési támogatás megállapítására vonatkozó keretszabályokat a Szt. 45. §-a szabályozza.

A települési támogatások keretében nyújtható ellátások tekintetében az önkormányzat szabadon dönthet, és ennek megfelelően nagyfokú szabályozási szabadsággal is rendelkezik.

A Szt. által szabott egyetlen kötelezettség az, hogy a 45. § (3) bekezdése szerint a **képviselő-testület** a létfenntartást veszélyeztető rendkívüli élethelyzetbe került, valamint az időszakosan vagy tartósan létfenntartási gonddal küzdő személyek részére **rendkívüli települési támogatást köteles nyújtani**.

A települési támogatás szabályozásának lehetőségével szemben ebben a körben a **települési önkormányzatnak nincs mérlegelési jogköre**, a létfenntartást veszélyeztető rendkívüli élethelyzetbe került, az időszakosan vagy tartósan létfenntartási gonddal küzdő személyek részére **köteles rendkívüli települési támogatást nyújtani**.

A Szt. 45. § (4) bekezdése alapján rendkívüli települési támogatásban elsősorban azokat a személyeket indokolt részesíteni, akik önmaguk, illetve családjuk létfenntartásáról más módon nem tudnak gondoskodni vagy alkalmanként jelentkező többletkiadások – így különösen betegséghez, halálesethez, elemi kár elhárításához, a válsághelyzetben lévő várandós anya gyermekének megtartásához, iskoláztatáshoz, a gyermek fogadásának előkészítéséhez, a nevelésbe vett gyermek családjával való kapcsolattartásához, a gyermek családba való visszakerülésének elősegítéséhez kapcsolódó kiadások – vagy a gyermek hátrányos helyzete miatt anyagi segítségre szorulnak.

A Szt. szabályozása alapján a rendkívüli települési támogatásra sor kerülhet egyrészt olyan rendkívüli élethelyzet miatt, amely a létfenntartást veszélyeztető helyzetet teremt, másrészt ha a rászorult helyzetében időszakosan vagy tartósan létfenntartási gondok állnak elő (más egyéb speciális személyi feltételtől függetlenül). A Szt. 45. § (4) bekezdése – a teljesség igénye nélkül – rögzíti azokat a szóba jöhető életkörülményeket, amelynek bekövetkezése esetén a támogatás indokolt. A Szt. példálózó jelleggel utal a kialakulható élethelyzetekre. A „rendkívüli élethelyzet” és a „létfenntartási gond” törvényi szintű meghatározása az életviszonyok sokszínűsége és folyamatos változása, az egyes településeken élők eltérő szociális helyzete miatt nem lehetséges, ezért ennek tartalommal történő feltöltése, meghatározása a helyi viszonyokat ismerő önkormányzatok feladata.

Az Ör. 8. § (1) bekezdésében az önkormányzat kiemel öt kategóriát, mely alapján rendkívüli települési támogatás nyújtható:

- a) temetési költségek viseléséhez történő hozzájárulásként,
- b) gyógyszer kiadás mérséklésére
- c) elemi kár elhárításához,
- d) válsághelyzetben lévő várandós anya gyermekének megtartására,
- e) gyermek és fiatal felnőtt iskoláztatásához.

A Szt. példálózó felsorolása ennél azonban lényegesen tágabb esetköröket említ (pl. betegség, válsághelyzetben lévő anya gyermekének a megtartásához segítségnyújtás, nevelésbe vett gyermek családjával való kapcsolattartás elősegítése, stb.). A Szt. példálózó szabályozásának nem az a célja, hogy a felsorolásból az önkormányzat egyes élethelyzeteket kiválasszon és azokat szabályozza másokat pedig nem, hanem iránymutatással segítse a helyi jogalkotót az előállható krízishelyzetek vonatkozásában. Az önkormányzatnak a rendeleti szabályozása során arra kell törekedni, hogy „lefedje” ezeket a krízishelyzeteket. A Szt. tehát csak példálózó jelleggel sorolja fel, mely célokra biztosítható rendkívüli települési támogatás, az önkormányzati rendelet megalkotásakor pedig arra kell figyelemmel lenni, hogy a Szt. által meghatározott támogatási célok vonatkozásában a rendelet alapján biztosítható legyen az ellátás.

Megállapítható, hogy az önkormányzat rendeletében a jogosultsági feltételek meghatározásakor nem szabályozott teljeskörűen, így a szabályozási mulasztás miatt a rendkívüli települési támogatásra való jogosultságot a Szt. 45. § (3)-(4) bekezdésében meghatározottakhoz képest szűkebben szabályozza, ezért az törvényt sértő.

Fenti életkörülmények bekövetkezésekor abban az esetben jogosult a kérelmező rendkívüli települési támogatásra, amennyiben megfelel az Ör. 1. § (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek, miszerint: mind a rendkívüli települési támogatásra, mind a települési támogatásra való jogosultság megállapításának feltétele a kérelmező és családja lakókörnyezetének rendezettsége valamint, hogy a kérelmezőnek és a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozójának Sáta Község Önkormányzatának Adóhatósága felé lejárt esedékességű fizetési kötelezettsége ne legyen.

Az idézett rendelkezés több szempontból is törvényt sértő. Egyrészt a képviselő-testület a Szt. 45. § (3) bekezdésében meghatározott rendkívüli települési támogatást olyan feltételek teljesítéséhez köti, amellyel sérülhet a Szt. 7. (1) bekezdésében foglaltak érvényesülése, ami akként rendelkezik, hogy a települési önkormányzat, tekintet nélkül hatáskörére és illetékességére, köteles az arra rászorulóknak rendkívüli települési támogatást, étkeztést, illetve szállást biztosítani, ha ennek hiánya a rászorulóknak az életét, testi épségét veszélyezteti. Másrészt a megfogalmazott feltétel – lejárt esedékességű fizetési kötelezettség ne legyen – nem tekinthető szociális tényezőnek.

A lakosok adótartozásai esetén a bevallás elmulasztása, késedelmes bevallás vagy késedelmes megfizetés esetén is az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény VIII. fejezetében meghatározott megfelelő jogkövetkezmények (pl. késedelmi pótlék, adóbírság, mulasztási bírság) alkalmazhatóak. Mindezek alapján tehát amennyiben egy rászoruló szűkös pénzügyi forrásai miatt nem tudja kifizetni az adót, akkor ez gyakorlatilag kétszeres hátránnyal járhat a számára: amellet, hogy az önkormányzattal

adóhatóság szankciókat alkalmazhat, még a számára „létszükségletet” jelentő rendkívüli települési támogatástól, települési támogatástól is elesik.

Megjegyzem, hogy a Kúria Önkormányzati Tanácsa Köf.5.019/2015/5. határozatában már megállapította, hogy a **szociális támogatásokhoz való hozzáférés** (mind a rendkívüli települési támogatás, mind a települési támogatás esetében) **azon az alapon történő lehetetlenné tétele, hogy az önkormányzattal szemben az igénylőnek és vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozójának lejárt tartozása van, nem szociális szempont.** Az önkormányzatokat sem a Szt. sem a Mőtv. de más törvények sem jogosították fel, hogy a szociális juttatást meghatározott fizetési kötelezettség határidőben való teljesítéséhez kössék.

Mindezek alapján indítványozom az Ör. 1. § (3) bekezdésének és 8. § (1) bekezdésének fent kifejtettek szerinti módosítását.

Az Ör. 1. § (4) bekezdése mid a rendkívüli települési támogatásra, mind a települési támogatásra való jogosultság feltételül előírja a lakókörnyezet rendezettségét.

A Szt. felhatalmazása alapján 2015. február 28. napjáig élhettek az önkormányzatok az aktív korúak ellátása és a lakásfenntartási támogatás megállapítása kapcsán azzal a lehetőséggel, hogy meghatározzák ezen ellátások esetleges feltételeként a lakókörnyezet tisztántartását és annak részletszabályait.

2015. március 1. napjától a Szt. által előírt és az önkormányzatokhoz telepített támogatási formák között e támogatások már nem szerepelnek. Helyettük a települési támogatás jelenik meg, melynek jogosultsági feltételeinek megállapítására a Szt. 45. §-a viszonylag tág mozgásteret biztosít a helyi rendeleti szabályozásban, tekintve hogy nem határozható meg valamennyi közösségre nézve egységes szabályozási szempontrendszer és az adott közösség választott képviselő-testülete rendelkezik a helyi szociális viszonyokra vonatkozó ismeretekkel. A szabályozási szabadság azonban nem korlátlan, a rendeletalkotás során azonban nem szabad figyelmen kívül hagyni a Szt. több mint húsz éve formálódó, kialakult szociális szellemiségét és rászorultság alapú logikáját.

A helyi jogalkotás során további korlátot jelent az önkormányzatok számára, hogy az ellátás feltételeit úgy kell szabályoznia, hogy azok az ellátás jogszabályi rendeltetésével összhangban álljanak.

Fentiekből következően a **lakókörnyezet rendezettségének követelménye – a krízishelyzet esetén biztosítandó rendkívüli települési támogatás kivételével – előírható a települési támogatás bármely típusának feltételeként.** Kimutatható ugyanis az ellátások céljához való kapcsolódás annyiban, hogy a feltétel alkalmas lehet a szociális ellátásban részesülő személyek egyéni felelősségvállalásának és együttműködési készségének előmozdítására.

A Kúria által kialakított joggyakorlatnak megfelelően a települési támogatásra jogosult személy ingatlana és környezete rendben tartási kötelezettségének megállapítása tekintetében az alábbiakat írhatja elő a települési önkormányzati jogalkotó:

- a) a lakás vagy ház és annak udvara, kertje, a kerféléssel kívül határos terület, járda tisztán tartását;
- b) az ingatlan állagának és rendeltetészerű használhatóságának biztosítását;

c) az ingatlan higiénikus állapotának biztosítását.

Fontos azonban hangsúlyozni – szintén a Kúria Önkormányzati Tanácsa által megfogalmazottakra hivatkozva –, hogy a „megengedett” szabályozási részelemek tekintetében **a helyi jogalkotónak mindenkoron figyelemmel kell lenni a magánszférához való jogra, az ahhoz tartozó magánélet, családi élet és otthon fizikai és erkölcsi integritására.** Ezen oknál fogva a magánszférát érintő jogosultsági feltétel esetében – ilyen a lakókörnyezet elvárt rendezettségének kérdése is – a minimumra törekvés a jogi szabályozás, így az önkormányzati rendeletalkotás korlátja, melynek érvényesítése alapjogi elvárás is egyben.

Az Ör. 1. § (4) bekezdés f) pontja a rendezett lakókörnyezet biztosítása érdekében mind a rendkívüli települési támogatás, mind a települési támogatás jogosultsági feltételeként előírja, hogy a kérelmező vagy jogosult kötelessége a házban található helyiségek, az udvaron található, megfelelően megépített, zárt illemlhely tisztán, emberi tartózkodásra alkalmas állapotban tartásáról a higiéniai követelményeknek megfelelően gondoskodni.

Ezen előírással – figyelemmel a Kúria döntéseire – a települési önkormányzat a szociális ellátás megállapítását a magánszféra körébe tartozó feltétel teljesítésétől tette függővé. A Kúria gyakorlata a szociális tárgyú önkormányzati jogalkotás felülvizsgálata kapcsán egyértelmű: önkormányzati rendeletben nem lehet a települési támogatás feltételévé tenni a magánszféra körébe tartozó magatartásokat.

A rendelkezés jogszabálysértő, mivel egyrészt nemcsak a települési támogatásra való jogosultságra vonatkozik, hanem a rendkívüli települési támogatásra is, másrészt az előírás nemcsak a kérelmező vagy jogosult személyét érinti, hanem az ingatlanban lakó összes személyt és túlmutat a helyi közösség által észlelhető, a lakókörnyezettel szemben a rendezettség külsődleges elvárásainak kritériumán, a magánszférát érintő szabályozást eredményez, ami a személyek fizikai integritásával szoros összefüggésben áll. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint van egy abszolút határ, amelyen sem az állam, sem más emberek kényszerítő hatalma nem terjedhet túl, vagyis az autonómiának, az egyéni önrendelkezésnek egy mindenki más rendelkezése alól kivont magja, amelynél fogva – a klasszikus megfogalmazás szerint – az ember alany maradhat és nem válik eszközzé vagy tárggyá. (23/1990. (X. 31.) AB határozat).

Kezdeményezem az Ör. 1. § (4) bekezdés f) pontjának hatályon kívül helyezését.

Az Ör. 1. § (5) bekezdése a rendezett lakókörnyezet meglétét feltételek teljesítését az alpolgármester és a Pénzügyi Bizottság két tagja jogosult a Családsegítő- és Gyermekejéltési Szolgálat bevonásával ellenőrizni és környezettanulmányt készíteni. A (8) bekezdés alapján pedig a polgármester jogosult a lakókörnyezet rendezettségét ellenőrizni és az alpolgármester és a Pénzügyi Bizottság által készített környezettanulmányt felülvizsgálni helyszíni szemle során.

A Mötv. 74. § (1) bekezdése szerint a képviselő-testület a polgármester helyettesítésére, munkájának segítésére választ alpolgármestert. Az alpolgármester funkciója a polgármester helyettesítése, munkájának segítése, a polgármester határozza meg a feladatait, amit az alpolgármester az irányítása szerint lát el. A polgármester dönti el milyen ügyben, hogyan járjon el, képviselje őt illetve milyen álláspontot képviseljen az adott ügyekben. Ebből következik, hogy az **alpolgármester tekintetében a**

képviselő-testület nem rendelkezik jogosultsággal feladatainak meghatározásra, így a rendeletben sem állapíthat meg feladatot vagy hatáskört közvetlenül az alpolgármestereknek.

Az Alkotmánybíróság már több döntésében – különösen a 11/1992. (III. 5.) AB határozatban – elvi jelentőséggel hívta fel a figyelmet a jogállamiságnak arra az alkotmányos követelményére, hogy – mivel a jogbiztonság szorosan a jogállamisághoz kapcsolódik – a jogbiztonság "az államtól és elsősorban a jogalkotótól azt várja el, hogy a jog egésze, egyes részterületei és egyes szabályai is világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára ... előre láthatóak legyenek." (ABH1992,84.)

Az Ör. korábbiakban hivatkozott rendelkezései a rendezett lakókörnyezet feltételeit határozzák meg. Az 1. § (8) bekezdése viszont oly módon teszi lehetővé az egyedi mérlegelésen alapuló döntések meghozatalát, hogy nem határozza meg azokat a kereteket, amelyek között a polgármester az általános tartalmú, a rendezett lakókörnyezetre vonatkozó szabályoktól eltérhet.

Az önkormányzati rendeleti szabályozás megállapíthat olyan körülményeket, amelyek figyelembevételével – az egyedi, sajátos szempontokra tekintettel – mérlegelhető a döntéshozatal. **Az önkormányzat** azonban – a mérlegelés körülményeit, feltételeit meghatározó rendelkezések hiányában – **a törvény keretei között megalkotott rendeletében nem hatalmazhatja fel a polgármestert arra, hogy az általános jellegű szabályozás alkalmazásától eltekintsen.**

Indítványozom ezért az Ör. 1. § (5) bekezdésének módosítását és (8) bekezdésének hatályon kívül helyezését.

Az Ör. 4. § (2) bekezdése, mely szerint a települési támogatásra való jogosultságot a jogosultsági feltételek fennállása esetén a kérelem benyújtását követő hónap 1. napjától állapítják meg, ellentétes a Szt. 13. § (2) bekezdésében foglaltakkal, miszerint ha a pénzbeli és a természetben nyújtott ellátásra vonatkozó igényt jogerősen megállapítják, az - ha e törvény másként nem rendelkezik - a kérelem benyújtásától esedékes.

Fentiekre tekintettel indítványozom, hogy a képviselő-testület az Ör. 4. § (2) bekezdését a Szt. 13. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően módosítsa.

Az Ör. 2. § (2) bekezdése szerint a képviselő-testület a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvényben (a továbbiakban: Gyvt.) meghatározott gyermekjóléti alapellátást a Sáta Napköziotthonos Óvoda útján biztosítja.

Ezen rendeleti szabályozás az alábbiakban kifejtettek okán jogszabálysértő.

A Gyvt. 15. § (2) bekezdése részletezi az önkormányzat által biztosítandó, a személyes gondoskodás keretébe tartozó gyermekjóléti alapellátási formákat, a) pontjában a gyermekjóléti szolgáltatást, a 29. § (1) bekezdése szerint pedig a fenntartó önkormányzat a személyes gondoskodást nyújtó ellátásokról rendeletet alkot.

A Gyvt. 94. § (1) bekezdése alapján a települési önkormányzat feladata a gyermekek védelme helyi ellátó rendszerének kiépítése és működtetése, a területén lakó gyermekek ellátásának megszervezése. Ugyanezen § (2a) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy a polgármesteri hivatalt működtető települési önkormányzat, **a közös önkormányzati hivatal székhelye szerinti települési önkormányzat lakosságszámtól függetlenül köteles gyermekjóléti szolgálatot működtetni.** A közös önkormányzati hivatal székhelye szerinti települési önkormányzat által működtetett gyermekjóléti szolgálat ellátási területe a közös önkormányzati hivatalhoz tartozó települések lakosságára terjed ki.

A Mötv. 13. § (1) bekezdés 8. pontja értelmében **önkormányzati közfeladat a gyermekjóléti szolgáltatások és ellátások biztosítása.**

A Gyvt. 174. § (2) bekezdése – hasonlóan a Szt. 136. § (8) bekezdésében foglaltakhoz – alapján **a gyermekjóléti szolgáltatás és családsegítés 2016. január 1-jétől kizárólag egy szolgáltató keretében működtethető.**

Fentiekből következően a **gyermekjóléti- és családsegítő szolgáltatást minden önkormányzatnak kötelezően kell biztosítania.** Ugyanakkor továbbra is lehetséges a más települési önkormányzattal kötött ellátási szerződés vagy társulás útján történő feladatellátás.

Sáta Község Önkormányzata a gyermekjóléti szolgáltatás és családsegítés feladatait Ózd Kistérség Többcélú Társulása keretén belül, a Család és Gyermekjóléti Központ útján látja el.

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 5. § (1a) bekezdése kimondja, hogy **ha a jogalkotási felhatalmazás jogosultja a helyi önkormányzat képviselő-testülete, társulás esetén - ha a társulási megállapodásban meghatározott feladat- és hatáskör a felhatalmazás tárgyának szabályozására kiterjed - az önkormányzati rendelet megalkotására a társulási megállapodásban kijelölt vagy ennek hiányában a társulás székhelye szerinti helyi önkormányzat képviselő-testülete jogosult.** A rendelet megalkotásához a társulásban résztvevő helyi önkormányzat képviselőtestületének hozzájárulása szükséges.

Tekintettel arra, hogy az önkormányzat a gyermekjóléti- és családsegítő szolgáltatást társulás keretében működteti, a Jat. 5. § (1a) bekezdésében foglaltak értelmében nem az önkormányzat, hanem a társulás székhelye szerinti helyi önkormányzat képviselő-testülete, vagyis Ózd Város Önkormányzat Képviselő-testülete jogosult és köteles az önkormányzati rendelet megalkotására.

Ezért indítványozom a törvényesség helyreállítása érdekében az Ör. 2. § (2) bekezdésének hatályon kívül helyezését.

A kifogásolt önkormányzati rendelkezések elfogadásával a Képviselő-testület önkormányzati rendeletében egyrészt a rendkívüli települési támogatásra való jogosultsági feltételek meghatározásakor nem szabályozott teljes körűen. Másrészt a jogosultsági feltételek meghatározásakor a települési támogatás feltételévé a magánszféra körébe tartozó magatartást tett, azonban a jogosultsági feltételek meghatározásának kapcsolódniuk kell az ellátás Szt.-ben meghatározott céljához, összhangban kell lenniük a Szt. általános és különös szabályaival is. A Szt. 1. § (1) bekezdése alapján a törvényi és önkormányzati szabályozás célja a szociális biztonság megteremtése és megőrzése. A 2. § szerint a

szociális ellátás feltételeinek biztosítása – az egyének önmagukért és családjukért, valamint a helyi közösségeknek a tagjaikért viselt felelősségén túl – az állam központi szerveinek és a helyi önkormányzatoknak a feladata. Mindezekre tekintettel a törvényesség helyreállítása érdekében

Indítványozom,

az Ör. 1. § (4) bekezdés f) pontjának, 1. § (8) bekezdésének és a 2. § (2) bekezdésének hatályon kívül helyezését, valamint az Ör. 1. § (3) és (5) bekezdésének, 4. § (2) bekezdésének és a 8. § (1) bekezdésének a jogszabályi feltételeknek megfelelő módosítását, kiegészítését.

A Mőtv 134. § (1) bekezdésében foglaltak alapján kérem Polgármester Asszonyt, hogy a törvényességi felhívásban foglaltakról a képviselő-testületet tájékoztassa, és a tett intézkedéséről, a képviselő-testület döntéséről, esetleges eltérő álláspontjukról

2016. december 31. napjáig

szíveskedjen tájékoztatni.

Miskolc, 2016. november 21.

Tisztelettel:

Demeter Ervin
kormány megbízott
nevében és megbízásából

